

כתר התורה

ע"ש רבי יצחק אבוחצירא זצוק"ל

רבי יצחק יוסף שליט"א

בית ההוראה הארצי כתר תורה ע"פ פסקי מרן

פרשת פינחס תשפ"ד

העלון השבועי

מאמר השבוע

הרב אברהם רחמים

אם אין אני לי - מי לי!

לעומת זאת, אדם שתולה את הצלחותיו בקב"ה, אזי הקב"ה עוזר לו להצליח עוד יותר, הרי הוא מפרסם שם שמים בהצלחותיו. וזהו היה סודו של יוסף הצדיק, כמו שנאמר: "וַיֵּרָא אֲדֹנָיו פִּי ה' אֵתוֹ, וְכֹל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה ה' מִצְלִיחַ בְּיָדוֹ" ופירש רש"י: כי ה' אתו - שם שמים שגור בפיו. דהיינו, כל מה שהיה עושה היה אומר: 'בעזרת ה'; 'ה' יתן ברכה', יוסף הצדיק לא היה מתבייש לומר בעזרת ה', לא היה אומר זאת בסתר ובלחש, אלא אומר זאת בביטחון רב ובקול ברור, אפילו אדוניו המצרי - גוי ערל, שמע זאת ממנו היטב. ואף כאשר עמד לפני פרעה מלך מצרים אמר: 'בלעדי, אלוקים יענה את שלום פרעה!' לא בכדי ההצלחה הייתה חלק בלתי נפרד ממנו.

על פי דברים אלה, ניתן לפרש את דברי הלל: **אם אין אני לי - מי לי.** פירוש: אם אני לא משייך את כל מה שאני עושה - לי - אלא תולה זאת בקב"ה, אזי 'מי לי'. מי יוכל לגבור עלי? הרי אם אני נכשל, אין אני אשם, שהקב"ה עשה זאת. ואם אני מצליח, אזי זהו גם מאת ה'. לכן, כאשר ה' לי - לא אירא, מה יעשה לי אדם? וכו',

אולם, **כשאני לעצמי - מה אני!** - כאשר אני לוקח את האני לעצמי, משייך את מה שהוא עושה לעצמו אני עשיתי... בניתי... הבנתי... שכנעתי... שידכתי... תולה את הכל בכוחי ועוצם ידי אזי האני הזה לא שווה כלום, הוא בחינת 'מה' (ונחנו מה) לפי שהקב"ה 'משפיל גאים עדי ארץ', וכמו שקראנו אצל משה, הוכרח לומר 'איני יודע'.

ואם לא עכשיו אימתי - דהיינו: תחושה זאת שהקב"ה מתלבש תוך מעשה ידינו, צריך להרגיש ביהווה. לא לומר 'הכל מאת ה' רק על דברים שהיו - בעבר, או דברים שיהיו - בעתיד, אלא על כל מה שקורה עמנו בכל יום ויום רגע רגע, צריך לזכור תמיד שהכל מכות ה'. על כך מצווה התורה במפורש: 'זוכרת את ה' אלוקיך, כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל'.

יתן ה' ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו - אמנו!

בפרשה: **'וַתִּקְרַבְנָה בְּנֹת צִלְפַּחַד... וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי ה'.** פרש"י: ויקרב משה את משפטן - נתעלמה הלכה ממנו, וכאן נפרע על שנטל עטרה לומר: (דברים א, יז) 'והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אליי ושמעתי'.

משה רבינו גדול הנביאים, מעיד עליו הקב"ה: "...עבדי משה בכל בתי נאמן הוא, פה אל פה אדבר בו במראה ולא בחידות ותמונת ה' ביט..."

משה רבינו אמר: 'הדבר אשר יקשה מכם תקריבון אליי ושמעתי...; לכך נתעלמה ממנו הלכה.

והשאלה היא: וכי מוצא פיו של משה רבינו אינו דבר ה'?! הרי כל דבריו היו כנבואה מפי ה'. אם כן, כאשר אמר 'תקריבון אליי', 'אליי שהתכוון הוא הוא דבר ה', ולמה נענש עד אשר נתעלמה ממנו הלכה? אלא נשכיל דבר נפלא.

התורה הקדושה מלמדת אותנו דבר גדול. זכור ואל תשכח, ה' מלך גאות לבש' - רק הקב"ה לבדו יכול לומר 'אני עשיתי!' לפי שכל כוח שיש בעולם הוא רק מכוחו, אך בלעדי אין עוד. אין כוח אחר שפועל בעולם זולתו. לכן, גאווה אצל בשר ודם - 'אני עשיתי' - היא מוגנה ביותר. אדם שיש בו גאווה הוא מתלבש בבגד של הבורא, אומר עליו הקב"ה: אין אני והוא יכולין לדור יחד, 'אתה אומר שאתה עושה ומצליח, אז בבקשה תעשה אתה, אני לא פה, אני הולך!' אדם שתולה את הצלחותיו בעצמו, הרי שהוא בכוחו, מגרש את הקב"ה מקרבתו, אין זה עונש, אלא זו מציאות, זו תוצאה עגומה של המעשים שלו!

לכן, גם כאשר גדול הנביאים 'משה רבינו' אמר: 'והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אליי ושמעתי' היה בדבריו, סרך של - 'אני, ריח דק מן הדק שבדק של גאווה. נשמע מפיו, כאילו הוא זה שיענה על השאלות מכוחו, לכך המציאות הייתה שהקב"ה השאיר אתו לבדו לענות על השאלה, עד שהוכרח לומר 'איני יודע' ופנה אל הקב"ה לקבל תשובה.

נשאלו בקו

הרב אלון בן שבת

שאלה

תבשיל יבש שבוסל כל צרכו מערב שבת על גבי מכשיר הנקרא "אינדוקציה" האם מותר לחממו על הפלאטה בשבת, או שיש בזה בישול אחר בישול?

תשובה

אופן פעולת מכשיר האינדוקציה מתרחשת על ידי העברת אנרגיה מגנטית ישירות לתחתית הכלי שבו מתבשל האוכל, והאלקטרונים המרכיבים את החומר של הכלי מתחילים לנוע בצורה מעגלית במהירות גבוהה מאוד. התנועה שלהם מתנגשת באטומים של החומר וההתנגשות גורמת לחימום.

וצריך לדעת שבעצם הנחת הכלי על הכיריים אין כל יצירה חדשה של שדה חשמלי או של זרם חשמלי, ואין כל סגירת מעגל חשמלי דרך הסיר, ולמעשה אדם הנוגע בסיר לא יתחשמל.

וכבר דנו בזה בענין דומה לגבי מכשיר המיקרוגל שגם הוא אינו מחמם את התבשיל על ידי חשמל כלל אלא על ידי קרינה הפועלת באוכל עצמו בכך שגורמת למרכיבי המאכל לנוע במהירות גבוהה וכמכשיר האינדוקציה, אלא שבאינדוקציה הפעולה נעשית בכלי והכלי הוא זה שמתחמם ומבשל את האוכל, ובמיקרוגל הפעולה נעשית ישירות באוכל עצמו.

והנה המנחת חינוך במצוה 2 סתפק בדבר שנתבשל בחמה מערב שבת אי נימא דכיון שמבוסל הוא, אין שייך בו עוד בישול אחר בישול בשבת, או נימא דכיון שהתורה לא חיבה בזה כמבשל באור, ממילא אין על זה שם בישול ואסור לחממו שנית בשבת משום בישול אחר בישול, והביא שמצא בפרי מגדים שנסתפק בזה בסימן שיח מש"ז סק"ו ודעתו נוטה שמוותר לגמרי כיון דכבר נתפעל בבישולו ע"ש

ומרן זצ"ל בהליכות עולם ח"ד עמוד מג הביא להמנ"ח והפמ"ג ומשמעות דבריו להקל בזה דהעיקר לילך אחר זה שנתבשל כבר כל צורכו, אלא ששוב הביא מאמרו של הרב זאב לב בקובץ תחומין שכתב שאיכות הבישול במיקרוגל שונה ופחותה בתכלית מאיכות הבישול באור, ולכן נשאר בצ"ע אם מותר לחממו שוב בשבת דאף שהוא מבוסל, סוף סוף משיביח באיכות הבישול ע"ש.

ובכדי לפשוט הספק בנידונינו יש להביא מה שפירשו רש"י והר"ן בגמרא שבת לט דהטעם דאמרינן שם דמותר לבשל בחמה בשבת, משום דאין דרך בישול בכך.

וביאר באגרות משה (חלק ג או"ח סימן נב) דאין המוונה בזה דכיון שאינו דרך בישול הוי כלאחר יד, דהרי אמרו שם שגם על תולדות חמה פטור, אף שאין שום הבדל באופי הבישול בין תולדות חמה לתולדות האור, שאם יפקיע ביצה על סדר שהוחם בשמש או באור אופי הבישול לא ישתנה, ולכן ביאר דכיון שבדרך כלל אין מבשלים בחמה תחילה אלא במקום שאין לו עצים ואור ממש, ובוודאי שגם כך היה

המשן בעמ' 3

הלכה למעשה

הרב יגאל אלון

תשלום טיפ הלכה ולמעשה

ישנם רבים ששואלים האם אדם שהלך למסעדה או לאירוע של חתונה והיה מונח כוס על השולחן ואנשים נתנו טיפ האם יש עליו לשלם טיפ. ומה הדין אם המלצר גוי?

תשובה: במקום שנהגו לשלם טיפ צריך לשלם טיפ. כמו כן אין איסור לא תחנם בנתינת טיפ לגוי.

נימוקים: והנה ראיתי בספר אשר חנן (חלק ו-ז סימן ס" קנא) שכתב דברים מוזרים והעלה מסברא שאין צריך לשלם טיפ ואין להתייחס לדבריו, לעומתו ראיתי בספר במחוקק במשענותם (ח"ה ס"י שלה) שהכריע שאין צריך לשלם טיפ, וטעמו הוא מכיון שאין הלקוח משכיר את המלצרים אלא בעל המקום הוא זה שמשכיר את המלצרים שיתנו את השירות, ולפיכך לא מוטל על הלקוח שסועד לשלם על הפועלים של בעל הבית.

אבל אחר המח"ר מדבריו הוא היה צודק בתקופת חז"ל שאכן הלקוח לא צריך לשלם לפועל שבעה"ב שכר, אבל היום לדוגמא שאני מזמין אירוע של חתונה אני עצמי שוכר את האולם ואת כל מה שהוא מביא כולל פועלי ניקיון, המבשלים, והאופים וכל מה שכרוך בהשכרת אירוע וזה כולל מלצרים. ומשכך, מכיון שיש מנהג מדינה כן לתת טיפ בגובה כזה או אחר אז אני חייב לתת טיפ כי זה מנהג המדינה, וזאת על אף שכביכול אני לא שכרתי את המלצרים באופן ישיר אלא באופן עקיף, ובכגון דא מנהג מבטל הלכה כמ"ש בהרבה מקומות ואכמ"ל.

מה גם שראיתי בספר 'אשרי האיש' פסקים מהרב אלישיב (חושן משפט פרק לה אות כז) שכותב "שבזמנינו חובה לשלם למלצרים טיפ בסיום חתונה לפי שהוא מנהג המדינה" ובהערה כט הוא כתב שאם המנהג לשלם טיפ אז חייבים לתת מן הדין. האמנם בשו"ת שאלת שלום (ח"ג ס"י פז) שהאריך הרחיב בנושא נתינת טיפים הלכה ולמעשה למענייתו ואמר שהאמנם אין זה חיוב מן הדין בפרט שזה מנהג מדינה שכל אחד נותן כחפץ ליבו לכן אין זה חיוב מן הדין, אבל אחר המח"ר גם הוא לא דייק בדבריו וזה ממש לא כל אחד נותן כחפצו שאחר בדיקה מצאתי שזה טיפ קבוע וזה נע במסעדות מסוימות בין 10 עד 13 אחוז מהחשבון כך שזה לא תלוי בחפץ ליבו של הנותן, מה גם שישנן מסעדות שמכניסות את הטיפ לחשבון המוגמר. כיון שאין חוק בנושא הטיפים אבל בפסיקה האזרחית זה קיבל תוקף וכך נוהגים כיום.

ולגבי מלצר גוי האם יש בזה איסור לא תחנם ראיתי בקובץ הפרדס (שנה סה תשנ"א חוברת ט) שרב מסויים הקל באענה שאין הנותן מכוין לטוב העכו"ם כי אם לטובתו שלא יתבייש אם לא יתן לגוי וגם בחוברת הפרדס (שנה סו תשנ"ב חוברת ב ס"י יג) גם פלפל והעלה להתיר וכן ראיתי בספר שלמי חובה (יו"ד ס"י כב) שגם העלה להתיר בפרט שזה לתועלת ישראל שיקבל שירות יותר טוב וכדו' ולכן לא שייך לא תחנם עיי"ש.

בברכת התורה יגאל אלון

הדרך במשכן שבישלו באור ולא בחמה, ולפיכך אין ללמוד בישול בחמה מבישול באור להחשיבו עכ"פ תולדה דאור כיון דלכתחילה אין מבשלים בחמה רק בשעת הדחק.

ולפי זה כתב במיקרוגל ש"טוב לבשל בו כמו באש ממש, וגם דרך לבשל בו כיום אפילו יותר מהאור" ולפיכך ניתן ללמוד איסורו מהאור והמבשל בו חייב מהתורה. ולדבריו יוצא דכל בישול בשבת שהדרך לבשל בו גם אם יהיה לפנינו אור ממש ועצים, הרי זה חייב מהתורה אף שאינו אור ממש.

ואמת אנד שמש"כ שטוב לבשל בו כמו באש ממש, עיינו ראות שאינו כן ואיכות הבישול באור עולה עשרת מונים מבישול במיקרוגל, וכן מש"כ שדרך לבשל בו כמו באור ממש, גם זה אינו שעיקר השימוש במיקרוגל בזמנינו הוא לחימום התבשיל, ויש דברים מועטים שמבשלים בו, וכבר ראיתי שהעירו כן על האג"מ, ונראה שהאג"מ כתב לפי מה שראה מנהג מקומו בארה"ב שידוע שדרכם לאכול אוכל מהיר המכונה "ג'אנק פוד" והם אכן משתמשים במיקרוגל בבישול כמו באור ממש, וטעמו ערב לחיכם, ואף התאימו לזה כמה וכמה מיני מאכל שנעשים במיקרוגל וטובים באיכותם כמו שקיות מיוחדות של תפוחי אדמה וצ'יפס או פופקורן ועוד.

ועל כל פנים לדעת האג"מ דבר שנתבשל במיקרוגל, בוודאי שאין שייך בו בישול עוד ומותר לחממו בשבת בשנית ובוודאי שלפי זה הוא הדין אינדוקציה.

אולם האגלי טל (מלאכת אופה סעיף יט ס"ק מד) ביאר ברש"י בדרך אחרת דאף דבמלאכת שבת אם עושה כלאחר יד פטור אבל אסור, במבשל בחמה מותר לכתחילה, כיון דכל כלאחר יד הוא שינוי בעושה ולא בנעשה, כגון שבורר בקנון ותמחוי, דאין שינוי בדבר הנברר אלא בגברא, אבל כשמבשל חמה הוא שינוי בנעשה, כיון שאיכות הבישול בחמה שונה בתכלית מבישול באור ולכן מותר לכתחילה.

ולפי זה תבשיל שבושל במיקרוגל אין לחממו בשנית בשבת.

וראיתי בשבת הלוי חלק י סימן סב שכתב דיותר נראה לו כהאגרות משה בביאורו ברש"י אולם כתב שגם לדעת האגלי טל יש לומר שבישול במיקרוגל יש לו דין אש ממש והמבשל בו חייב מהתורה, ואעפ"כ סיים שם שלענין בישול אחר בישול אין נפקא מינה דבין להאג"מ ובין להאג"ט אין לחמם התבשיל בשנית בשבת כיון דשונה סוג הבישול במיקרוגל מבישול באור ושכל ספיקו של הפמ"ג הוא דווקא שאין שינוי במהות הבישול בין חמה לאור, רק דאית עלה מכח מה שהתורה לא החשיבה בישול בחמה לבישול, אבל לעולם כשיש הבדל מהותי בין סוגי הבישולים ודאי שיש בזה בישול אחר בישול ע"ש וזה כמאמרו של הרב זאב לב הנ"ל שהבאתי.

וראיתי לבאר מה שכתב דאין לדמות דברי האגלי טל למיקרוגל ושבוה ודאי יש לו דין אור ממש.

דהנה הגרש"ז אורבך (שו"ת מנחת-שלמה סי' י"ב) כתב בדין חימום מים במזלג חשמלי בשבת דאין חיוב בזה מהתורה, כיון שאין במזלג חשמלי גוף חימום אלא המזלג יוצר מעגל חשמלי העובר בתוך המים ובכך הם מתחממים, ושכיון שאין כאן שום להט אין חייבים על בישולו מהתורה, וכתב ששאל זאת להחזון איש והשיב לו שכיון שסוף סוף החימום נעשה על ידי החשמל הרי כח האש מעובר בו וחייב על זה מהתורה, וכתב הגרש"ז א שאמר לחזון איש שזו סברא מיוחדת מאוד וראויה להאמר רק על ידי הראשונים, והחזון"א השיבו שאין צריך להיות הרשב"א בכדי לומר כן ושזה פשוט.

ואכן סברת החזון"א מצינו דוגמתה במאירי (שבת ל"ט א) שכתב,

וז"ל: הסיד אם הוא רותח הרי הוא תולדת האור, ואסור לגלגל בו ביצה בשבת וכו', וסיד זה יש לפרשו בעוד שהוא רותח מכח האור, אבל אם נצטנן וחזר ונרתח במים שכסהו יש מקילין, ואינו כלום שהרי אף משנצטנן מרתחה את מקומו ולא זה ממנו רתחה שמכח האור אלא שהיא מתוספת בשעת הכיבוי עכ"ל

וכוונתו שהסיד מעת שרתח פעם אחת על ידי האור, אף אם יצטנן לגמרי, כח האש עדיין מעובר בו ואם יכסהו במים יחזור וירתח שוב מעצמו, וזה ממש כסברת החזון איש, וזהו סברת השבט הלוי במיקרוגל דאף שהחימום נעשה על ידי גלי הקרינה הרי סוף סוף הכל נעשה מכח החשמל וחשיב כבישול באש ממש. (וכעין זה ראיתי בהלכה ברורה להרה"ג דוד יוסף שליט"א בדיני בישול הלכה עו שהביא כן משם הגר"ש אלישיב זצ"ל שכיון שהמיקרוגל מופעל על ידי חשמל חייב בבישולו מהתורה)

אולם בילקוט יוסף (שבת ג עמ' קנג) כתב דאין לדחות דברי הגרש"ז א מדברי המאירי כיון דסוף סוף יש לו סיוע מדברי היש מקילים שגם הם היו גדולים וחבריו של המאירי.

ועל כל פנים אף אם נחמיר בענין המיקרוגל דשייך בו בישול עוד, אין לדמות זאת לאינדוקציה כיון שאיכות הבישול באינדוקציה אינו שונה כלל במהותו מבישול על גבי גז, שהרי בשניהם החום של הקדירה שבה מונח המאכל הוא זה שמבשל ומה לנו איך נחמם את הקדירה אם על ידי האש או על ידי גלים מגנטים, ואם כן לא מבעיא לדעת האג"מ שבוודאי יש להקל בזה אלא אפילו לדעת האג"ט יש להקל כיון שאינו שונה באיכות בישולו ומימלא אין לזה דין של בישול בחמה כלל, וכל שכן לסברת החזון איש שכח האש מעובר בו.

וכעת ראיתי תשובה בזה מהגאון הראש"ל הרב יצחק יוסף שליט"א מתאריך כ"ה טבת תשפ"ב והאריך בזה טובא ובסו"ד כתב עוד דיש לדון מצד המבשל דבר שאין צריך בישול כלל, דלדברי הרמב"ם (שבת פ"ט ה"ג) דבר שאי"צ בישול לא שייך איסור בישול, ושכ"כ הקרית ספר דהוי פטור מה"ת, וכיוצ"ב פנ"י (שבת מ ע"ב), לענין בישול מים דאינו רק מדרבנן, שכ' דיותר נראה דהא דקתני במים בשביל שיוחמו ולא קתני בשביל שיבשלו היינו משום דכמים אין הבישול ניכר כלל ועיין בספר פרי חדש יו"ד (סימן ס"ח ס"ק י"ח), שנסתפק שם קצת אי שייך בישול דאורייתא במים שאין הבישול ניכר בהם ע"ש באריכות. ע"כ. (ויש שדנו במים מדין מצטמק ורע לו). ואולם דעת שו"ע (סי' רנ"ג סעיף ד' ומג"א ס"ק י"ב), דשייך ביה בישול. וכ"נ שו"ע (סי' רנ"ד סעיף ד), דאין חילוק גבי תפוחין והנאלצין כמות דהן חיין. וע"ע שו"ת לבושי מרדכי (סימן כה).

ולפי זה כתב שאפשר לדון התבשיל אחר שנבשל באינדוקציה מער"ש כדבר שא"צ בישול דיי"א שבישולו מדרבנן, וחזי לאצטרופי להקל בכה"ג.

ועוד כתב שבאינדוקציה ישנם שני סוגי פעולת חמום, האחד בדרך השראה אלקטרומגנטית, אולם ישנו סוג נוסף שכשמניח הסיר ע"ג משטח המגנט בו ניתן להבחין כי תחתית המשטח אדומה מכח החשמל (ומיד אחר הסרת הסיר מע"ג המשטח מקום ההנחה עודנו רותח עד שמצטנן ע"י מערכת קרור מובנית) וזה נראה יותר דומה לבישול חשמל להחשיבו כבישול גמור מכח האור,

ומסקנת מרן הרב יצחק יוסף שליט"א שתבשיל שבושל באינדוקציה יש להתיר לחממו שנית בשבת ע"ג פלאטה. אך ע"ג מכסה בלעך ע"ג אש עפ"י"ז אפשר דיש לחוש להחמיר.

בברכה
אלון בן שבת

מטרות העמותה

קמחא
דפסחא

לימוד
שירת
הבקשות
לילדים

בית
הוראה

לימוד
טעמי
המקרא

כולל
אברכים

בית ההוראה
קו ההלכה

כתר תורה

efrat - 052-7164598

רבני הקו נותנים מענה
לכל חלקי הארץ
ואזור בנימין בפרט

בית ההוראה נותן
מענה הלכתי ויעוץ רפואי
בדיני טהרת המשפחה

על פי פסקי מרן הגאון
רבינו **עובדיה יוסף** זצ"ל
ובנו ממשיך דרכו הראשון
לציון הרב **יצחק יוסף** שליט"א

ברכה
קו ההלכה כתר תורה

חייגו במשך כל שעות היום
02-5408030

שורי המאה שן המזרח

הרב יוסף חיים בן שבת

רבי חזקיה די סילוה

רבי חזקיה די סילוה זצ"ל. נולד בליוורנו שבאיטליה בשנת תט"ז (או תי"ט) לרבי דוד די סילוה. למד אצל רבי שמואל קוסטא, מגדולי חכמי ליוורנו. עלה לארץ ישראל בהיותו בן 20 והתיישב בירושלים, שם למד מפי מהר"ם גלאנטי זצ"ל. בתקופה זו למד בהתמדה גדולה, כפי שמעיד על עצמו: "מבית המדרש שעה אחת עצמי לא מנעתי... ובעומק ים התלמוד העמקתי ובימים אדירים של חיבורי הראשונים צללתי... כמעט שינה לעיני לא נתתי ומעפעפי תנומה נדדתי". שנתיים לאחר מכן נשא את בתו של הרופא רבי רפאל מרדכי מלכי, מעולי ליוורנו.

ראשית דברינו, אין צורך לציין שאנו אפילו לא גרגיר של אבק בין הררי קודש רבותינו זי"ע, ואלו ואלו דברי אלוקים חיים וכו'. אנו רק מצטטים את דברי רבותינו זצלה"ה בענין זה.

מהר מאד רכש רבי חזקיה בקיאות, לצד החריפות הגדולה שהיתה בו. בירושלים החל לחבר את ספרו על השולחן ערוך **"פרי חדש"**. ועם כל גאונותו הרבה ולמרות שהיה בקיא בכל מכמני התורה, גדולי דורו החרימו את ספרו, וכל זה על אף שבהקדמתו הוא מדגיש: "כי לא להגדר וכל שכן לקנתר ח"ו חיבור זה עשיתי... כי אם לשם שמים להוציא חוקי האלהים לאורה נתכוונתי". וכך היה המעשה. ספרו 'פרי חדש' משתמש חזקיה בביטויים חריגים כלפי פוסקים קדמונים כגון מרן רבי יוסף קארו וחולק עליו. אבל לא בשל כך ספרו 'פרי חדש' הוחרם. כי הרי היו כמה מרבותינו ה'אחרונים' שחלקו על מרן רבי יוסף קארו, ואף על רבותינו הראשונים, ולא הוחרמו בשל כך. כדוגמה, נציין את הגאון מווילנה, היעב"ץ, ואף בזמנינו כדוגמת מופה"ד החזון איש ועוד. אולם ה'פרי חדש' התבטא בלשונות חריפים כנגד הקדמונים שצרמו לחכמי דורו שנראו להם כלזול.

משו"ת 'גינת ורדים' לגאון רבי אברהם בן מרדכי הלוי מרבי מצרים, אנו למדים על הפולמוס שהעסיק את גאוני ישראל דאז. ואצטט מעט לקמן, כי כאשר הגיע ספר 'פרי חדש' למצרים, גדולי ישראל עברו על מקצת דבריו ומצאו ששלח רסן לשונו לדבר תועה על גדולי ישראל אשר מימיהם אנו שותים... ועל רבינו הגדול בית יוסף... כתב עליו שטנה. חכמי מצרים כתגובה על לשונות אלו פסקו: "שלא יקרא שום אדם בספר הלז, לא קריאת עראי ולא קריאת קבע".

חכמי ישראל באותו דור הדגישו שהחרם הוא רק על ספריו ולא על הרב 'פרי חדש' בעצמו. החרם החזיק חמישים שנים, ובוטל, וה'פרי חדש' קיבל את מקומו כאחד מחשובי הפוסקים. בספרו בשנת תמ"ט, לאחר פטירת מהר"ם גלאנטי, החל לכהן כראש "ישיבת בית יעקב ויגה" במקומו. בין תלמידיו נמנים רבי יצחק הכהן- בעל בתי כהונה רבה של איזמיר ורבי שלמה אלגאזי- רבה של קהיר.

בשנת תמ"ט נסע כשד"ר לאירופה, שם שהה במקומות שונים. בדרכו לאירופה ארעו לו כמה ניסים, כפי שמתאר בהקדמת ספרו. הוא תכנן לנסוע לאמסטרדם, ושם להדפיס את ספרו. בהגיעו לעיר, התקבל בכבוד רב על ידי הקהילה הספרדית. בשנת תנ"ב חזר לירושלים. במקביל, ענה ה'פרי חדש' למאות שאלות שהופנו אליו, שהדפיסם ב'שו"ת', כל זאת בתקופת כהונתו בראשות ישיבה בירושלים.

מסופר על הגאון רבי חיים בן עטר - ה'אור החיים' הקדוש, שבשבוע הקודם היתה יום פטירתו זתע"א. שחיבר ספר 'פרי תואר' שבא ליישב את התמיהות שהעלה ה'פרי חדש' על הפוסקים. ובענין זה מבהילה ענוותנותו של האור החיים, כפי שהעיד החיד"א, שבילדותו הלך ביחד עם האור החיים ל'זיארה' - מסע השתטחות על קברי צדיקים, שם בין היתר עלו לקברו של ה'פרי חדש' בהר הזיתים, והאור החיים רכן על קברו של הפרי חדש, ומרחשן שפוותיה בלחשין אל עבר הקבר, שלשם שמים נתכווין ולא לקנטר עליו ח"ו.

בנותן טעם לדברים, נסיים עם **מעשה** מאת מרן הגר"ע יוסף שהובא בפרום אוצר החכמה. סיפר הגר"ע יוסף שה'פרי חדש' כשרצה לקחת ספר גבוה, היה לוקח ספרים ומערימן זה על זה כדי צורכו, ועולה עליהן כדי להשיג מטרתו, לעיין בספר העליון שאין משגת ידו מפני גובהו, וכשאמרו לו תלמידיו: "רבינו ספרי קודש!", היה משיב להם: "אז מה? גם אני ספר קודש".

רבי חזקיה די סילוה נפטר בכ"ח בכסלו, נר רביעי של חנוכה תנ"ח, ונטמן בהר הזיתים, לימים נפטר הרב חיים בן עטר, וגם הוא נקבר בהר הזיתים. והינה התגלה שבדרך מקרה קברו אותו ליד קברו של רבי חזקיה די סילוה. על כך אמרו אנשי ירושלים, שאם קברו את בעל ה'פרי תואר' ליד בעל ה'פרי חדש' - הרי שהשלימו ביניהם בשמיים.